

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Via de progrés

El 1962 el Banc Mundial demanava al règim del general Franco que construís l'autopista del Mediterrani, un eix que l'organisme de l'ONU considerava necessari per al desenvolupament espanyol. Els tecnòcrates que en aquell moment inspiraven la política econòmica de la dictadura van entendre la transcendència d'aquella infraestructura i, set anys més tard, el 1969, el govern n'inaugurava el primer tram entre Barcelona i Granollers. Paradoxalment, allò que un règim com el franquista va entendre a la primera, en democràcia ningú ho ha vist de la mateixa manera. Potser perquè el franquisme considerava que "nacionalment" tot estava sota control. "Lligades i ben lligades", es pensava el dictador que deixava les coses. Els governs democràtics que han anat succeint-se en les tres dècades posteriors no ho han tingut tan clar, perquè han tornat a invertir obsessivament en estructures viàries radials. La petició del Banc Mundial ha quedat en la història d'Espanya com un acte aïllat de clarividència.

D'aquesta manera, el primer tram que es va inaugurar de l'AVE l'any 1992 va connectar Madrid i Sevilla, i el model de gran velocitat ferroviària que després han anat teixint tant els governs del PSOE com els del PP ha tingut com a divisa bàsica connectar "amb cables de ferro" Madrid "amb totes les capitals de província". Al mateix temps, la xarxa d'autovies gratuïtes espanyoles s'ha estès igualment de manera radial. Aquesta política, que han impulsat Felipe González, José María Aznar, José Luis Rodríguez Zapatero i ara Mariano Rajoy, ha implicat un retrocés. Ha supeditat la realitat econòmica i els fluxos reals de persones i mercaderies a una pretesa cohesió de l'estat. I ha malgastat milions d'euros en unes obres que no han donat gens de retorn perquè els costos de construcció i manteniment no es podran eixugar mai, ni tan sols apel·lant a la necessitat de desenvolupar les zones endarrerides.

En lloc de "cohesionar" territorialment l'estat, tota aquesta política ha servit perquè la majoria dels catalans hagen arribat a la conclusió que l'estat els és hostil. Que no hi ha progrés possible obligats a combregar dins aquests despropòsits. I molts valencians —incloent-hi els seus empresaris— han deixat de costat l'Eix dit "de la Prosperitat" que van dissenyar Jaume Matas, Eduardo Zaplana i Esperanza Aguirre, i han tornat a constatar la necessitat de reivindicar el corredor mediterrani, una via que el govern espanyol encara qüestiona, cada vegada amb la boca més petita, i que Europa comença a imposar sense contemplacions. Perquè és una de les vies innegables de progrés al sud d'Europa.

Als nostres lectors

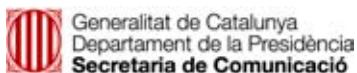

Coll d'ampolla

Divendres vinent es celebra a Peníscola una trobada d'agents econòmics i socials catalans i valencians sota el lema "El corredor mediterrani a l'eix Castelló-Tortosa-Tarragona". La convocatòria, impulsada per l'Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga, pretén incidir en la necessitat de desbloquejar el coll d'ampolla, el gran punt negre, d'aquesta via.

Violeta Tena explica en aquest número d'EL TEMPS quins són els grans problemes que exigeixen inversió i solució, i com viuen una realitat ben diferent els habitants d'unes terres que no es volen frontereres. També aquesta setmana Víctor Maceda recull el testimoni dels noms més coneguts entre els 843 treballadors que el govern d'Alberto Fabra ha acabat acomiadant de Televisió Valenciana.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.